

Cikaros: Fjerde sal til venstre – en køkkenforestilling om krig, poesi og cirkus

'Du må risikere den faktiske, fysiske død. Cirkussets dramaturgi kræver det. Det er ved siden af poesien, krigen og tyrefægtningen en af de eneste grusomme lege vi har tilbage.' (Jean Genet, forfatter)

'Nogle gange vågner jeg tidligt og tjekker min telefon og bliver dybt skuffet over, at der ikke er en eneste gul bjælke, ingen breaking news; krisen er afværget, undtagelsestilstanden væk, ingen hybridkrig i dag, så er det bare endnu en hverdag med madpakker og gymnastiktøj, MitID og momsregnskab.' (Signe, cirkusartist)

Fjerde sal til venstre er en samtidscirkusforestilling om dirrende katastrofer og det privilegerede moderne menneskes ambivalens. Om længslen efter det store brag og angsten for det lille. Cirkuskoreografiske tableaux og hverdagspoesi i et køkken i en lejlighed på fjerde sal.

Holdet: Artister og iscenesættere: Signe Løve Anderskov og Henriette Aarup. Scenograf og mediscenesætter: Lea Burrows/Sir Grand Lear. Komponist og live musiker: Camilla Bang. Producent: Cikaros.

Målgruppe: Voksne, ældre og unge fra 16 år.

Om Cikaros: Cikaros er et prisbelønnet (og reumertnomineret...!) dansk cirkuskompagni, som siden 2005 har været en ledende og toneangivende figur indenfor dansk nycirkus/samtidscirkus. Vi arbejder med sofistikerede fysiske undersøgelser med filosofiske undertekster og udvikler de nyere cirkusformer i mange forskellige formater. Vi blander ikke bare cirkus, dans og teater. Vi udvikler en helt ny form for cirkus.

Forestillingens forhistorie: For 20 år siden skabte vi cirkusforestillingen *Collateral Damage*, en udendørs akrobatisk cirkusperformance om krigens følgeskader. Meget er sket siden, i verden og i vores liv. Nu genbesøger vi temaet, fra en radikalt anderledes vinkel:

Vi vil skabe en forestilling, som skal foregå i stuen/køkkenet i en lejlighed på fjerde sal på Nørrebro. Her forener vi den lille verden og den store verden; 'Krigen' er rykket tættere på. Vi bombarderes med angstfyldte nyheder og katastrofemeldinger. Hvad gør det ved vores liv? Hvad er de afledte skader af at tro, at vores verden langsomt er ved at kollapse?

Forestillingen skal foregå hjemme i min toværelseslejlighed, hvor jeg bor med mine to børn. Her er altan og udsigt til grønne træer, bøger på hylderne, lego på gulvet og lyden af død og lemlæstelse i radioen. Her vil vi placere publikum i sofaen, trække gardinet for og lade forestillingen foregå lige foran dem.

Fjerde sal til venstre undersøger de absurde og komplekse stemninger, vi navigerer i. Vi har måske aldrig haft det så trygt som nu, så hvorfor er vi bange? Hvad stiller man op med sin privilegieskam over at stå i sit køkken og have det så godt og alligevel være nervøs? Kan man indrømme skuffelse over fraværet af breaking news gule bjælker? Og hvorfor begynder man pludselig at længes efter den store forløsende katastrofe?

Cirkus som en grusom leg: Det er fascinerende, provokerende og foruroligende at sætte cirkus og krig sammen. Det er måske tættere beslægtet, end man umiddelbart tror? Cirkus kredser om eksistentielle temaer som at balancere, at falde, at tvivle, at håbe, og at udfordre det umulige. Cirkus leger med risiko på kanten af katastrofen; vi performer fare, vi iscenesætter fare. Øver cirkusartisterne sig hver dag på katastrofen? Er længslen efter cirkus den samme som længslen efter katastrofer? Efter krig?? Er cirkus en grusom leg? Cirkus er på den måde et absurd fænomen. Mennesket kan alt, så derfor øver vi os på noget ekstra mærkeligt, potentielt farligt. Måske netop fordi verden er absurd. Hvad skal man ellers gøre? Er grusomme lege det mest menneskelige, et fornuftigt menneske kan stille op i en verden af angst?

Fjerde sal til venstre former sig gennem stiliserede cirkuskoreografiske tableauer, underspillede illusionsnumre, tekster/speaks, videoprojektioner og live musik. Vi blander det dagligdags med det karikerede, socialrealisme med absurd performance, selvbiografiske fortællinger med magiske effekter.

Vi kan lide at arbejde med en *'performativ biografisme'* hvor vi leger med skellet mellem os selv som privatpersoner og som fiktive karakterer, og det udvider vi her til også at omfatte rummet; det er både min egen stue og et scenerum, det er ikke en lejlighed vi indretter til formålet, men mit hjem som medspiller.

Vi vil udvikle et cirkusrepertoire, som passer til de fysiske rammer. Vi vil arbejde med minimalistiske akrobatiske bevægelser i vindueskarmen og skrøbelige balancer på kanten af køkkenbordet. Vi kan sidde på en loftslampe eller langsomt glide ned ad køleskabet. Jonglere med gule køkkenhandsker mens opvaskeskummet projiceres på loftet og en kniv falder i slow motion. En kvinde kan komme gående gennem rummet og synge om dødsforagt og eufori, mens nøgterne dagbogstekster live projiceres på nøgen hud. Radioen fortæller, at russerne står ved grænsen af Litauen. Kan man jonglere med paranoia? Med omsorg?

Vi lader os bla. inspirere af: Filmen Sange fra 2. sal med sine surrealistiske, grumme, men også morsomme tableauer. Stemningen i David Lynch' film, en sitrende formemmelse af uhygge midt i gulerodskagen, et ur der tikker lidt for højt, begivenheder der gentages og forvrænges. Tove Janssons historie om den neurotiske Filifjonke, der frygter katastrofer mere end noget andet, men først bliver helt tryk midt i den største katastrofe af alle.

Vi vil give publikum et ærligt, grumt, rørende, forunderligt og måske også komisk billede på den situation mennesket i 2026 befinder sig i, pendulerende mellem angst og lettelse, håb og resignation. Det bliver helt specielt for publikum at blive inviteret ind i et privat hjem og sidde helt tæt på performerne. Vi vil forstørre den splittelse, vi selv mærker og som alle mennesker mærker, for at gøre det lidt nemmere at holde ud. Vi vil gerne give håb, men vi er heller ikke bange for at forstørre tvivlen lidt på vejen derhen.

Dramaturgisk forløber forestillingen som en collage af tableauer/kapitler med både flydende overgange og abrupte skift mellem kapitlerne.

Forestillingens scenografi skabes undervejs i tæt samarbejde med scenograf Lea Burrows. Lejligheden skal indrettes som 'scenerum', men også stadig være et hverdagshjem. Vi vil udnytte rummet, døren til bagtrappen, døren til altanen, døren til fortrappen.

Forestillingens lydbillede skabes af musiker og komponist Camilla Bang, som selv medvirker live.

Arbejdsproces: Vi laver et halvt års forberedende research, hvor vi henter inspiration, udvikler materiale og øver cirkustekniske idéer i rummet. I samarbejde med Lea Burrows finder vi derefter et færdigt visuelt udtryk og et helt skarpt fokus, som vi finpudser gennem de afsluttende 6 ugers prøveperiode. Vi har 20 års erfaring med lignende samskabelsesprocesser og ved, hvordan vi navigerer i det.

Praktisk: vi skaber forestillingen i 2027 og spiller 12 forestillinger på CPH Stage i juni 2027. Der er plads til ca. 16 pr. forestilling. Forestillingen skal forhåbentlig genopsættes efterfølgende. Nogle af vores tidligere forestillinger har vi spillet for titusindvis af mennesker. **Fjerde sal til venstre** kommer i første omgang ikke til at spille for et gigantisk publikum, men den kommer til at blive banebrydende i sin form og skabe vigtig inspiration og udvikling for resten af cirkus- og scenekunstmiljøet i Danmark.

Vi glæder os til at komme i gang! / Signe Løve Anderskov, kunstnerisk leder af kompagniet Cikaros

Kan man tillade sig at danse og synge, mens verden går under? Hvis ikke nu, hvornår så? (Suzanne Brøgger)